

VLCI NA ŠUMAVĚ a vědecká obnova

Motto: „Je třeba si zvykat na naši identitu s vlky a medvědy“

L.Míko, česko-slovenský praporečník EU „výroby virtuální divočiny“ v Česko - Slovensku

Výroba virtuální divočiny na většině území NP Šumava a dalších NP prioritně sleduje:

- vytěsnění obyvatel a turistů
- ochranu přírodních procesů a zavržení vědeckého ekosystémového asistenčního managementu
- introdukci predátorů - rysů, vlků a medvědů (kromě místních lišek, v přípravě jsou šakali, ale i invazní psík mývalovitý, příp. norek americký).

Vegetační pokryv, jeho biodiverzita a ekologická stabilita se jistě bezzásahově vyvíjí podle doktríny ideologů (realita je však fatální).

Bezlesé plochy na Šumavě, na něž je převážná vázána biodiverzita, jež přesahovaly 30 % území, postupně sukcesně zarůstají dřevinami, takže jejich podíl směřuje pod 5 %, proto je nezbytností jejich extenzivní „údržbou“ spásáním nebo kosením.

O víkendu 15-16. července 2017 vedení NP Šumava zaznamenalo další „úspěch výroby virtuální divočiny“, když 2 vlci v noci napadli stádo ovcí v elektrickém ohradníku na Knížecích Pláních. Toto mělo být základem nového stáda, které by bylo odolnější a mělo vyšší produkci mléka. Napadli 29 ovcí, z toho bylo 16 mrtvých, 3 potrané na krku a břichu museli utratit, dalších 6 s ranami na krku se pokouší zachránit a 4 kusy nebyly nalezeny. Majitel (Tomáš Rychetský) zvažuje přesun zbytku stáda. Majitel může žádat finanční náhradu, příp. dotaci na lepší ochranu stáda, což ale není snadné. U každého predátora je zcela nezbytné sledovat bilanci potravních možností ve vazbě na chráněné území a zajištění chráněných hodnot území.

Poslední číslo časopisu Šumava na titulní straně hlásá: „Rok 2017 rokem medvěda“ - V rámci výroby „divočiny“ dochází ke koncepčnímu vytěsňování obyvatel a turistů ze Šumavy a její uzavírání, výhledově zřejmě pro placené návštěvy VIP lovců z Bavorska. Současně došlo k politickému prosazení jednoúčelové novely zákona o bezzásahové „ochraně přírody a krajiny“ díky lživým argumentům, sofistikované mediální kampani a finančním dotacím nátlakového Hnutí DUHA (ročně 16,5 mil. Kč) a díky kariérním ideologům, kteří obsadili rozhodující pozice. Naoktrojování výroby virtuální divočiny je „suchou revolucí“ za pomoci zločinné ochrany přírodních procesů - epidemie chorob a škůdců, požáry, sucha, povodně, eroze. Přitom ale nejsou sledovány základní fyzikální zákonitosti pohybu ovzduší, teplotních vazeb, širších souvislostí, ani světových zkušeností. Úzkoprofiloví ideologičtí *vědci* prosadili i přes zvyšující se stresové faktory klimatických změn mantru „příroda si sama pomůže“, přičemž jsou dehonestováni lidé „odkojení“ přírodou, znalí přírodních zákonitostí a cyklů,

Podivný je současný frontální „vědecký útok“ obhajující bezzásahovou ekologickou „obnovu“ prof.RNDr. Karla Pracha, CSc., vykladače „ekologie obnovy“ na katedře botaniky Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity, uplatňující toto i v České botanické společnosti. V časopis Preslia 2/2017 vědecky vyhodnotil kolonizační schopnosti autochtonních / domácích vegetačních druhů, kde jmenuje běžné expanzivní druhy: *Betula pendula* / bříza, *Calamagrostis epigeios* / třtina křovištní, *Arrhenatherum elatius* / ovsík vyvýšený, *Achillea millefolium* sp.agg. / řebříček, *Taraxacum* sp. / pampeliška,

Salix caprea / jíva, Rosa canina agg. / růže šípková, Pinus sylvestris / borovice lesní, Hypericum perforatum - třezalka tečkovaná, Rubus spp. / ostružiník, Artemisia vulgaris - pelyněk, Cirsium arvense / pcháč polní, Populus tremula / osika, Epilobium angustifolium / vrbovka úzkolistá, případně Lupinus polyphyllus / lupina mnoholistá. Další „osvětové“ informace souběžně publikoval např. v časopise Zahrada - park - krajina 2/2017, kde o ekologické sukcesní obnově, sděluje: „*Velice pěkným případem fungující obnovy přirozeného druhového složení formou spontánní sukcese je obnova klimaxových smrčín po žíru lýkovcem smrkovým je NP Šumava.*“

Poznámka:

Přece tomu tak musí být, neboť jsme tam založili národní park, kde bezzásahové přírodní procesy nám zajistí jedinečnou divočinu...

K. Prach je autorem petice vědců z r. 2009, prosazující bezzásahovost na Šumavě při kůrovcové epidemii, kterou m.j. podpořil zejména J. Hruška, H. Šantrůčková a J. Vrba. Uváděná argumentace je však formální a naprosto nedoložená konkrétními příklady, např.: „Při rozhodování o tom, zda a v jakém rozsahu zasahovat proti přírodním disturbancím ve velkoplošných chráněných územích, by měly být využívány především ověřené vědecké poznatky o fungování ekosystému jako celku. *Kůrovec i vítr jsou přírodní disturbance (narušení), na které jsou horské smrčiny adaptovány, a pro svojí obnovu, pokud se nemají obnovovat uměle, je potřebují. Přírodní disturbance totiž umožňují vznik dvou základních podmínek pro obnovu smrku: narušení stromového zápoje a dostatek ležícího mrtvého dřeva. Podle současných znalostí o vlivu přírodních i umělých disturbancí na vývoj smrkových ekosystémů se v pásmu horských smrčín, ať už klimaxových nebo podmáčených, bezzásahový režim jeví tím nejlepším přístupem pro obnovu stabilního lesa. To platí i pro horské smrčiny ovlivněné v minulosti hospodařením, ve kterých působení přírodních disturbancí urychluje jejich přeměnu na přirozené porosty, a rovněž i pro kulturní lesy nižších poloh. Nebezpečí vnitroskeletové eroze po žíru kůrovcem je neopodstatněné. Umělé výsadby, nehledě na to, jak jsou nákladné, vedou ke vzniku jednotvárného a méně odolného lesa, než který vzniká po přírodní disturbanci. Kácení otevírá cestu větru do porostů, což zvláště v horských podmínkách nezbytně vede k jejich následnému rozvracení větrem, přesahujícímu rozsah, na který jsou horské smrčiny přirozeně adaptovány, a tím i k vytváření podmínek pro rychlejší šíření kůrovce. Bezzásahovost není žádným experimentem, jak můžeme někdy slyšet od věci neznalých jedinců. Naopak, experimentem, a to z hlediska fungování ekosystému velmi zhoubným, je kulturní smrčina.*“

Fatální realita je však zcela odlišná: hazardně naoktrojovanou bezzásahovostí se disturbancí hřebenových smrčín v délce více než 40 km „suchou revolucí“ humidní Šumava aridizuje, vznikají lesostepní formace, biodiverzita prudce klesá, retenční rašeliniště vysychají, mění se mezoklima (fyzikální změny cirkulace atmosféry) nepříznivě ovlivňuje celé povodí Vltavy a Berounky (voda pro zásobování obyvatel se musí již čerpat z hloubek 50 - 80 m), přičemž environmentálně neudržitelné dopady bezzásahovosti trvale zvyšují stamiliardové škody. Rozsáhlé protesty jsou přehlíženy, demokratické principy v tomto případě nefungují, politická z vůle současného MŽP (R. Brabec, ANO) prosazovaná sofistickou mediální lživou propagandou vítězí.

Aridizující hřeben Šumavy - někdejší „Zelená střecha Evropy“

